

[Alfred Jensen.]

rigsministeren har henstillet til Bladene ikke at bringe Karikaturer af Hitler. Derfor synes det mig, at der maa være Grænser for, hvad den danske Stat kan tolerere over for Sovjetunionen. Jeg vil henstille til Udenrigsministeren, at han overvejer, om man ikke her er kommet for langt ud i sin Omtale af Sovjetunionen, om der ikke her er en Generen af den sovjetrusiske Stat.

Der er, som jeg sagde, af Ordførerne ført adskilligt i Marken for, at det, der var skrevet, skulde være rigtigt, og det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har citeret forskellige Ting, som kunde tyde paa, at der alligevel har fundet en saadan Kongres Sted. Typisk for det hele er, at de forskellige Efterretninger er kommet enten fra Kowno, Italien, Schweiz eller andre til Dels fra Sovjetunionen, fjerntliggende Lande, men at der ikke foreligger et eneste officielt Telegram fra Moskva derom; og det var underligt, om der ikke fra Sovjetunionen, hvis en Kongres af den omtalte Størrelse og med en saadan Tilslutning fra de forskellige Lande virkelig havde fundet Sted, var gjort et stort Væsen af den Episode; og om den ikke havde ladet den omtale i sine Blade, men dér foreligger ikke Spor af Omtale af den i Moskva-Bladene. Derfor mener jeg, at dette, sammenholdt med det fremkomne Dementi af Begivenheden, viser, at det hele er grundløst, og at der ikke er ført Skygge af Bevis for, at der har været afholdt en saadan international „gudløs“ Kongres i Sovjetunionen.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen tillod sig at kritisere „Arbejderbladet“s Journalistik, fordi Bladet havde haft et Interview med Biskop Fuglsang Damgaard, hvori man havde fæstet de Udtalelser, Biskoppen havde fremsat over for vor Medarbejder. Det ærede Medlem siger, at „Arbejderbladet“ ikke havde skrevet det, Biskoppen havde sagt, og at man havde udeladt en Del af Udtalelserne.

Jeg har faaet Kendskab til, hvorledes dette Forhold ligger, og Sagen er saadan, at vor Medarbejder henvendte sig til Biskop Fuglsang Damgaard, fik et Interview — det var om Tirsdagen — og aftalte med Biskoppen, at naar Interviewet var færdigt, skulde Biskoppen faa det til Gennemlæsning. Det blev ikke færdigt til Tirsdag Eftermiddag, men først sent om Aftenen. Om Aftenen ringede Biskoppen til vort Blad og sagde, at han om Aftenen, altsaa Tirsdag Aften, ikke var i Stand til at gennemlæse Interviewet. Det blev da en Af-

tale, at Interviewet skulde sendes ham, saaledes at han havde det Onsdag, hvorefter han skulde gennemlæse det, og saafremt der ikke blev gjort Indsigelse fra Biskoppen, skulde saa Interviewet optrykkes i vort Blad. Der blev ikke gjort Indsigelse om Onsdagen, og derfor fandtes Interviewet om Torsdagen i „Arbejderbladet“.

Først efter dette Tidspunkt gør Biskoppen Indsigelse, han sender et Brev til vor Redaktør, som jeg med Formandens Tilladelse ønsker at citere:

„Hr. Redaktør. Efter nøje Overvejelse og efter paa ny at have gennemgaaet alle mine Kilder ønsker jeg, at Interviewet maa faa den Form, i hvilken det nu foreligger. Samtidig tillader jeg mig at sende Dem et Avisudklip med mine Udtalelser om det sidste Spørgsmaal, de gik igennem alle Landets Blade.“

Det Spørgsmaal, som Biskoppen ønskede rettet, var ikke omtalt i Interviewet og ej heller nævnt under Interviewet, og det lyder — jeg ønsker ogsaa at citere det, det er ganske kort:

„Jeg har liggende svenske, norske, hollandske, schweiziske og tyske Tidsskrifter og Blade, som alle indeholder de samme Meddelelser. Disse Oplysninger staaer til enhver Tid til Offentlighedens Disposition. Ud over Dementiet i Deres Blad har jeg ikke noget Bevis for disse Meddelelsers Urigtighed.“

(J. Oskar Andersen: Dér har vi det). Dér har vi det, siger det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen. Ja, dér har vi det, men vi fik det først bagefter, og de Udtalelser faldt ikke, da Interviewet blev taget, og kom først „Arbejderbladet“ i Hænde, efter at vi havde optrykt Interviewet i Bladet.

Hvis de øvrige Pressemeddelelser er af samme Beskaffenhed som de, der her har været citeret, er det jo ikke underligt, at de danske Præster med Biskoppen og Stiftsprovsten i Spidsen har været listet paa en Limpind. Men det er ikke foreneligt med vor Optræden over for en venligsindet fremmed Stat.

Kristen Amby: Det er en Kendsgerning, at denne Bevægelse, de gudløses Bevægelse, eksisterer. Det er ikke bestridt. For at sige det mildt, det er tillige en Kendsgerning, at Kommunerne, ogsaa de her i Landet, og dermed Sovjetmyndighederne som saadanne er denne Bevægelse, Gudløsbewægelsen, meget bevaagen. Det er vel heller ikke bestridt af det paagældende Medlem, den ærede Ordfører for Forespør-